

ממעמדים קר-אנו

עלון סיקור
הנחת
אבן
הפינה
חנוכה תשפ"ו

ישנם רגעים בהיסטוריה של קהילה, בהם הזמן עומד מלכת. רגעים שבהם חזון של שנים הופך למציאות מוחשית, שבהם הדיבור הופך למעשה, והתפילה הופכת ליסודות האיתנים עליהם יכון בית ה'.

כזה היה המעמד הנשגב של הנחת אבן הפינה לבית מדרשנו, "שערי תפילה" - נחלת שמשון, מעמד שייחרט באותיות של זהב בדברי הימים של עירנו אופקים <<

ממעמקים קראנו: שערי תפילה נפתחו באופקים

ישנם רגעים בהיסטוריה של קהילה, בהם הזמן עומד מלכת. רגעים שבהם חזון של שנים הופך למציאות מוחשית, שבהם הדיבור הופך למעשה, והתפילה הופכת ליסודות האיתנים עליהם יכון בית ה'. כזה היה המעמד הנשגב של הנחת אבן הפינה לבית מדרשנו, "שערי תפילה" - נחלת שמשון, מעמד שייחרט באותיות של זהב בדברי הימים של עירנו אופקים.

"אבן
מאסו
הבונים
היתה
לראש
פינה"

בלב ימי החנוכה, ימים של אור וקדושה, התכנסנו יחד - מורינו הרב שליט"א, מורינו המרא דאתרא שליט"א וכל הרבנים, אברכי הכוללים, בני הקהילה וילדי החמד - למעמקים - אל השטח החפור 5 מטר עומק מתחת לפני השטח שבו עתיד לקום המגדלור הרוחני של האזור. ריח העפר הרטוב התערב בניחוח הקדושה, וקולות הדחפורים הפכו למנגינה של בניין וצמיחה. "זה היום עשה ה', נגילה ונשמחה בו" - לא הייתה זו שמחה רגילה, אלא שמחה של מצווה, התרגשות של שותפות בבניין "דירה בתחתונים" להקדוש ברוך הוא כשדברי דוד המלך מתממשים מול עינינו: לפני ואחרי הפסוק "אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה", איך? כי מאת ד' היתה זאת היא נפלאת בעינינו, שהרי כל התהליך רואים אנו בעינינו על כל צעד ושעל ששוא תשעות אדם, ורק בסייעתא דשמיא באה הישועה כל פעם ממקום בלתי צפוי, **אכן - נפלאות היא בעינינו!!!**

רבותינו שליט"א בדבריהם חוצבי הלהבות, האירו את הקשר הבלתי ניתק בין 'ההודאה על העבר' לבין 'הצעקה על העתיד'. ראינו עין בעין כיצד מתוך המעמקים, מתוך בורות התשתית שנחפרו במסירות, עולה קול תורה וקול תפילה. הנס הגדול שמלווה אותנו בכל צעד ושעל, הסייעתא דשמיא העצומה והאחדות המופלאה בין כל חלקי הקהילה, הם הם היסודות האמיתיים עליהם נבנה הבית.

במאמר שלפנינו, קיבצנו את דברי רבותינו שנאמרו במעמד הכביר. דברים היוצאים מן הלב, המשרטטים את

דמותו של הבית שיהיה לתל תלפיות - מקום של תפילה, מקום של הוראה, מקום של יראת שמיים, ומבצר של תורה כנגד חושך התקופה. כפי ששלח יעקב אבינו את יהודה "להורות לפניו גשנה" - להקים בית תלמוד קודם לכל, כך גם אנו, מקימים את "אורו של עולם".

אלו רגעים של הודיה ושמחה עצומה, רגעים שבהם אנו אומרים לקב"ה: "עשינו אנו את שלנו, אנא עשה את שלך למענך ולמעננו, יהי רצון שתשרה שכינתך במעשה ידינו". הבה נשוב אל אותן דקות של התעלות, אל הריקודים הסוערים ואל הדמעות שבזווית העין, ונצטרף לתפילה אחת גדולה: ומעשה ידינו כוננהו!

מדברי הרבנים

מורינו הרב שליט"א

ברשות מורנו המרא דאתרא שליט"א וכל הרבנים שליט"א וכל הקהל הקדוש.

כולם שותפים ביחד להוציא מן הכח אל הפועל לבנות את בית מדרשנו, זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, איזו שמחה, איזו התרגשות לראות את העבודות יום יום, הבימ"ד הולך ונבנה, בית לה' אלוקינו, בית לתורה ולתפילה בית מלא יראת שמים מלא אהבת ה', לראות איך עומד וגדל, אודה ה' בכל לבב.

להודות להשי"ת בסוד ישרים ועדה, כמה צריך להודות לה' על כל רגע ורגע, אנחנו נמצאים בניסים גלויים ממש, שאי אפשר לפרטם, אבל יש כאן ב"ה נסים גלויים על כל

צעד ושעל סייעתא דשמיא עצומה רק להודות ולשבח להשי"ת, יש לשון של הזוהר כתוב ועשו לי מקדש, ושכנתי בתוכם אומר הזוה"ק בכל בי כנישתא דעלמא מקדש איקרי, כמה חביבין אינון ישראל קמיה קוב"ה דבכל אתר דאינון שריין קוב"ה אשתכח ביניהו בגין דלא אעדי רחמיותא דיליה מנהון, מדוב החביבות ואהבת ה' אלינו הוא רוצה להיות אתנו, וכל מקום שאנחנו שורים, כל מקום שנמצאים, שבונים בית לתורה ולתפילה, הקב"ה נמצא בינינו.

יש אומרים שמקיימים בזה מצוה דאורייתא של ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, יש אומרים שזה

יש ב"ה
נסים
גלויים
על כל
צעד
ושעל,
ס"ד
עצומה!

אסמכתא ולא דאורייתא, אבל מקיימים את עיקר רצון ה' שרוצה לעשות דירתו בינינו, התאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים, להיות יחד אתנו בעוה"ז, ושכנתי בתוך בנ"י, זה רוצים עכשיו לקיים מצוות ה', מצוה דאורייתא או דרבנן, לקיים רצון ה' ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם

בפרשה שלנו כתוב "ואת יהודה שלח לפניו גשנה", רש"י מביא: "קודם שיגיע לשם, ומדרש אגדה לתקן לו בית תלמוד שמשם תצא הוראה", לפני שבאים למקום, כלל ישראל והשבטים הקדושים הולכים לבוא למצרים, דבר ראשון שולח את יהודה לבנות בימ"ד שמשם תצא הוראה, שם יעסקו בתורה, וזה מה שאנחנו עושים עכשיו. כל מאוויינו ומטרתינו לעשות בית לה', בית לתורה, בית לגדל בו ת"ח יראים ושלמים, כמה מתאים הזמן שלנו נמצאים בזאת חנוכה, חנוכת המזבח.

הגמרא בב"ב דף ד' מביאה את המעשה של הורדוס, שאחרי שהרג את כל החכמים וסימא את עיניו של בבא בן בוטא ישב ועשה חשבון הנפש, וישב עם בבא בן בוטא, ושאל אותו מאי תקנתיה דההוא גברא, א"ל בבא בן בוטא להורדוס, הוא כיבה אורו של עולם דכתיב כי נר מצוה ותורה אור ילך ויעסוק באורו של עולם, איכא דאמרי הוא סימא עינו של עולם ילך ויתעסק בעינו של עולם.

אנחנו נמצאים בימי החנוכה שהיוונים הרשעים רצו לכבות את אורו של עולם לכבות את אור התורה, להשכיחם תורתך, להחשיך את אור העולם את אור התורה אור של בית המקדש, לעשות חושך בעולם, "חושך על פני תהום זו יון שהחשיכה עיניהם של ישראל",

אנחנו לוחמים ביוונים של אז ושל היום, יש היום תלמידים של יון, שרוצים לכבות אורו של עולם, נלחמים בתורה ובבתי מדרשות נלחמים בבני הישיבות, הם רוצים לכבות, לכבות אורו של עולם אנחנו מדליקים אורו של עולם זה רצוננו ומאויינו.

כאן המקום להודות לכל המשתתפים - דבר ראשון לבני הקהילה אהובי אחי ורעי וידידי אהובי נפשי, שכל אחד משקיע את כל לבבו וכל מרצו, בתורה ובתפילה, אברכים יקרים מפז ומפנינים יגעים בתורה ובתפילה ובמידות טובות, קדושים וטהורים, מגדלים את בניהם כמו שרבש"ע רוצה, בדרך ישראל סבא ממש, בדרכי רבותינו ואבותינו, על הצד היותר טוב, כמה צריך להודות, רק על זה לבד צריך להלל ולשבח, וכן להודות לכל האברכים היקרים שקבלו על עצמם לקחת כל אחד על עצמו, להוציא ולהזיל כסף רב מהונם, זה לא קצת, כמה מאות שקלים בכל חודש בשביל לבנות את בית המדרש, וכולנו

כאן המקום להודות לכולם - דבר ראשון לבני הקהילה

שותפים בזה, זה מה שרוצים כולם, מגיע ייש"כ, רבש"ע נותן את היישר כח. להודות לכל העוסקים, לחברי הועדה, ולר' ברוך מושקוביץ בראשם, ולשאר כל העוסקים, ייש"כ וברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם.

חייבים להזכיר את הנס הגדול שיש לנו פה, נשלח לנו כמלאך משמים הקבלן שלנו מר שלומי כהן הי"ו, אי אפשר לתאר את המסירות שלו את הלב החם, הוא יגע יומם ולילה, הוא נמצא בשטח, איפה רואים קבלנים שעובדים כך בכל המרץ, וב"ה יש לו סייעתא דשמיא עצומה, אי אפשר לתאר, אף אחד לא חלם שבתחילת השבוע היינו חצי מטר מעל הקרקע, ועכשיו אנחנו חמש מטר מתחת. זה אחד מהניסים, הרבש"ע איתנו, והשליח שלו, המלאך שעומד על כולם מר שלמה כהן הי"ו, שאביו זכה לבנות בית מדרש פה באופקים, ד' יעזור שיזכה לבנות את כל בית המדרש על תילו. ואיתו יחד חבריו יקי ומיכאל מגיע להם ייש"כ גדול, ושאר הסובבים, ויישר כח מיוחד לגבאי בית המדרש "נחלת יוסף" שעובדים ביחד בהרמוניה ושילוב שאי אפשר לתאר, באהבה והידידות, זה לא נמצא בכל מקום, חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו, מודים לה' עד הנה עזרונו רחמך ולא עזבונו חסדיך ואל תטשנו ה"א לנצח.

יה"ר שיהיה בית זה בית גדול לתורה ולתפילה כשאיפתנו וכשאיפת כל הציבור, כרצון ה', שיהיה ושכנתי בתוכם, הרבש"ע מחכה לנו שתהיה השראת השכינה, ייש"כ לכולם, ואנו מתפללים שבזכות השראת השכינה פה נזכה להשראת השכינה בישראל, להדלקת המנורה הטהורה וכל עבודת הקרבנות ועבודת בית המקדש, במהרה בימינו אמן.

מורינו המרא דאתרא שליט"א

ברשות הרב שליט"א וכל הרבנים

התאספנו כאן לכבוד התורה, לכבוד הקב"ה, אחרי הדברים המרגשים היוצאים מן הלב של מורינו הרב שליט"א אין הרבה מה להוסיף.

רק אומר את הרגשת הלב, אני חושב שבאמת אין זמן יותר מתאים מחנוכה לעשות את הנחת אבן הפינה בזמן של חנוכה של הלל והודאה, שמענו מה שדיברו שיש דברים קשים, יש בחינה של כל ההתחלות קשות.

המקום הקדוש הזה שערי תפילה שעסוקים בשמחתו, הוא מגדלור של תורה ויראת שמים, תמיד, מתי שמגיעים לכאן, בכל זמן גם ביומא דפגרא, הרי זה לשם ולתפארת. בכל הזמנים,

אבל הבעיה היא שאין מקום, רוצים לגדול ואין מקום באשר צר המקום מלהכיל. והנה ב"ה זוכים עכשיו שנמצאים בהנחת אבן הפינה שבעזרת ה' כמו שבירך הרב שלא יהיו שום עיכובים וכל השלוחים יעשו מלאכתם נאמנה, בורא עולם בקנין השלם זה הבנין.

נסיים במילה קצרה, הרב הזכיר את

הענין של ההודאה בתפילה. יש
בזה דבר נפלא, מבינים בפשטות
שיש הודאה והוא ענין לשעבר, ויש
ענין של תפילה לעתיד, וזה נראה
לכאורה שתי סוגיות, אבל היום למדתי
בשו"ע תרפ"ב הלכות על הניסים מביא
שם המחבר שיש נוסח שהיו אומרים בתוך

על הניסים, כשם שעשית ניסים וכו', כנראה שהנוסח היה כשם
שעשית ניסים לאבותינו כך תעשה אתנו ניסים, והוא אומר
שאין זה הנוסח המתוקן אלא הנוסח המתוקן לומר 'ועשית',
ומה הסיבה? מביא המ"ב בשם הב"י. שיש מושג של תפילה.

ונשאלת השאלה מה שייך כאן תפילה, כעת זה זמן של הודאה,
ומה נכנס כשם שעשית ניסים לעל הניסים.

בדומה לזה בהלל אומרים אנא ה' הושיעה נא, מה זה נכנס

לשבח של הלל? ובתוס' וברא"ש בסוכה נאמר
אז ירננו כל עצי יער, מבואר שהוא חלק מהשבח,
משבחים בהלל ובאנא ה' הושיעה נא, ומהו השבח
באנא ה', המובן הפשוט לכאורה בדברים, כמדומה
שאבא ז"ל פירש כך, אתה בא לאדם ומבקש ממנו
טובה, והוא נותן לך - הוא עשה לך טובה אתה מכיר
לו טובה. אבל זה עדיין לא אומר שאתה תלוי בו,
עשית לי טובה יישר כח. אבל שאתה מבקש
ממלך גדול שאתה תלוי בו ועושה לך טובות,
חלק מהשבח וההודאה זה לבקש ובזה מראים

זיכור
אנשים
לוקח על
עצמו ממה
שאין לו,
לא ממה
שיש,
ובדאי
שזה עצמו
מביא
שפע של
סייעתא
דשמיא

שתלויים רק כך, זה חלק מהשבח, הבקשה הוא לא רק קיבלנו טובה יישר כח, אלא כל מה שיש לנו כל מה שקיבלנו וכל מה שמקווים שיהיה, רק אתה יכול להביא לנו! וכן באמצע הלל אומרים אנו אנא ה' הושיעה נא, כי בלי זה אין לנו שום אפשרות! היה צד בתוך 'על הניסים' לחשוב, עשית לי ניסים בהיסטוריה אולי עכשיו ח"ו נסתדר לבד! לא, כשם שעשית לנו ניסים בעבר, כך גם בהווה ובעתיד, וזהו יסוד התפילה.

וכשנמצאים אנו ביום הגדול הזה של הנחת אבן הפינה לבית הכנסת שערי תפילה, אנו מודים לקב"ה על כל הטובות, ומבקשים כלשון הרמב"ם, "כללו של דבר: לעולם יצעק אדם על העתיד לבוא, ויבקש רחמים; וייתן הודיה על שעבר, ויודה וישבח כפי כוחו. וכל המרבה להודות את השם ולשבחו תמיד, הרי זה משובח", מבקשים מהקב"ה עד הנה עזרונו רחמין ולא עזבונו חסדיך ואל תטשנו ד' אלוקינו לנצח.

זה זמן של שמחה גדולה בשמים, עוד מקום לה' ולתורתו, ציבור של אברכים לוקח על עצמו ממה שאין לו, לא ממה שיש, ובודאי שזה עצמו מביא שפע של סייעתא דשמיא.

נברך שבמהרה נוכל להגיע לחנוכת הבית עם שאר השמחות של כולנו, ונברך את מורינו הרב שליט"א על ההתמסרות שלו בכל הענינים בכלל ובפרט, שיאריך ימים על ממלכתו יחד עם הרבנית שתחי' מתוך שמחה ובריאות תמיד, שיהיה ברכה והצלחה וס"ד, ונזכה מהרה לזכות להדלקת המנורה בבית המקדש.

ונזכה כולנו לבנין בית המקדש בב"א.

הייתי שם - - -

זכיתי. הייתי. אספר. לדורות יבואו: כן, אני, בעצמי!!

הלב עמד מלפנים מהתרגשות, מעוצמת המעמד.

שנים האנעו - - התפלאתי וקיוויתי ויילחתי. והנה הראה ה'
אותי את כל זאת... בימי חג חנוכה המזבח והדלקת אור
ה'. זכיתי להיות שותף וחלק לדבר הנשגב הזה.

ירדתי אל המעמקים מהם נצבה לקרוא בקרוב אל ה'. הלב נרגש והעינים לחות, לא
מהשמש שקפחה עלינו בחום.

כן. זה היה חום הלב למראה המרגש, חפירת השיטין ליסודות האיתנים של בית
מדרשיו.

כמו מאליהם נשארו הרגליים אל מעגלי הריקודים הנרגשים. לא רגלים רקדו שם.
הלבבות לבשו רגליים ויצאו במחול משחקים. הדמעות חברו להם.

המילים, כמעט והיו מיותרות. הכל דיבר מאליהו. עצים רנו, וכל אבן לחשה זולזו: עלינו
יניחו צדיקים את ראשם - -

יום הקמת בית לה' - - -

שמעתי בהתרגשות את המילים הנשגבות שנחרטו עלי גליון 'מגילת היסוד', עליה יעמוד
היכל ה' הנוצד בתפארה --- עליה תשרה השכינה בקדושה ---

מילתיו של שלמה המלך צלצלו באוזני כקול תרועה - לשמוע אל הרינה ואל התפילה -
להיות עניין פקודות אל הבית הזה לילה ויום.. לשמוע אל התפילה אשר יתפלל עבדך
אל המקום הזה.. כן כאן. מכאן. ישמע ה' את תפלותינו. לשמוע אל הרינה ואל התפילה.
ממשי ידינו. ויהי נועם ה' עלינו.

הלב הטט למראה עינים - לראות את מורינו הרב שליט"א עומד ברגשות קודש ובידו
הטט העומד כעת להיות אבן הפינה, דמעות השמחה והדביקות התערבו להם,
כמנחות בוללות לאישים וניחוחים - -

כמו מאליה נזכרתי בדבריו של מרנא החזון איש בהנחת אבן הפינה של ישיבת
פונקביץ' על הישיבה שנבנת לא רק בדמים אלא מתוך מסירות נפש ודמעות של תפילה
-- והלבבות כולם צעקו אנוה' הושיעה נא.. אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה -

אלו היסודות של בית המדרש הגדול לתורה ותפילה ההולך ונבנה - -

המגדור האדיר. שיאיר את שמייה של שכונת נחלת שמשון ואופקים כולה.

גם הם היו שם --

לחמתי את ילדי איתי, הקטנים עם הגדולים, כל הנערים.

טללמה באים? עדיין רבים הם! הצאן עלות עלי!

אך כן, גם המה ירעו על משכנות הרועים. יזכו גם הם!

והיה כי ישאלוני בני האומה, העבודה הזאת לנו, עבודת התפילה הנאדרה, אשר

נחלה נחלת שמשון? העוד לנו חלק? והגדתי לבני זאת עשה ה'
אנו! ואף אתה כאחד מאתנו. היית גם תהיה!

ובשילכם אנו עומים - עמו שיש בו יתרון לנצח - שנהיה
אנחנו וצאצאיו - כאלו יודעי שמך - אנו וזרענו וזרע
זרענו, בשילכם זרעים אנו בדמעה ואתכם יחד
נקבור ברינה.

מקימים אנו לכם מקום משכן לציונה, להיעלות, 'מקום
שמגדלים בו תורה - מקום שמגדלים בו תפילה', וכל
אשר לאיש יתן בעד נפש צאצאיו, להעמידם, לגדלם!

בנינו יזכו. ידעו תפילה מהי. תורה מהי. בשבתות,
במועדים, בבין הזמנים, תמיד - ימלא הבית קול התורה
והתפילה, קלא דלא פסיק, ויהי המקום קודש קדשים.

נְהִיָּה שֶׁם - - -

בעוד שנה או שניים מי ידע? אבל זאת נדע בודאי - אין הדבר תלוי אלא בי. בך.
בכולנו יחד ובכל אחד לחוד. בעניני הרוח אין אנו סומכים על הבטחון. מצויים אנו
לעשות בעצמנו ככל אשר תשיג ידינו.

אנו נעשה את שלנו, ובזרא עולם יעשה את שלו. בזרא עולם בקינן השלם זה הבנין.

או אז נעמוד כולנו, בבית המקדש מעט המפואר.

נקבוצ ברינה את אשר זרענו בדמעות, תפילה, והשתדלות.

ימים

יעברו, שנים יחלפו, מים רבים יזרמו, לא נדע מה צופן לנו העתיד -

אבל זאת כן נדע ברורות - זה חלקנו מכל עמלנו!

זכינו להקים בית'ה' ולתורתנו. מקום מפואר מקדש מעט.

דור לדור יביע יספר אומר, על מסירות נפשם של המייסדים, הרי הם
כל אחד ואחד מאיתנו שחזלי מחנו מכיסו פועל ועושה לדורות.

ומעשה ידינו כוננוהו!!!

לתרומות והוראות קבע:

הרב ברוך מושקוביץ
הרב נתנאל מילר

להפקדות והלוואות:

הרב חנן קנפלמכר
הרב ישעיהו לוי
הרב חיים יעקבזון